

näggid, kus karo pealt mahha läks, seal ei lippu-
nud legi enam tööti. Üks üllekohtune ahne on põl-
lenud koera sarnane, ni kaua kui ta wägew on,
otsib iggamees tema sõbrust. Sest ei temal lihha-
tül suus, rägib iggamees temale kiltust, olgo ta pahhem
kui pahha. Juhtub üks nisuggune mees nuhtlust
sama ehk wolli läest ärra kaudama, siis ei olle temast
suremat luggu ja tema karwad langewad üks teise
järele mahha. Need olid tema endised sõbrad.

Kuningas ütles: „Eõppetagem pikemat juttu.
Ma tõstan teid kui enne omaks eõfimeseks nõuomeh-
beks suurte issandate seltsis, teie peate minõ salla-
kohtus istuma. Mõnda üllendan teid jälle aua ja
wolli sisse, lotes et teie selle armo wäärt õllete. Kui
teie tarkus trunse kõrwas ellab, siis ei sa leddagi
teie ülle tõusma. Teie peate minõ nimel riiki wal-
litsema; seekõs annan oma pitseri sõrmulse teie kätte;
mis teie ial minõ nimel seate ja tallitate, se olgo
iggawest seatud ja tallitud.“

Mõnda olli Reinowadder korraga rigi wallitsejaks
tõstetud. Tema tänas kuningat allandlikult sure
auwo eest ja tõutas kõik asjad kuningale ja rigile
lassuks toimetada. — Meie tunneme tema tõutamise
kindlust!

Maene arwatut hunt wingerdas tül aega kanges
wallus laebades maas, naine, lapsed ja mõned lig-
gemad suggulased nuttes tema ümber. Siis tõsteti
tedda raami peale ja kanneti sealt ärra; tema kehha
tülles leiети 26 awa. Tohtrid õmblesid suremad arwad

tiinni, tõmbasid weikemad plaastritega kofko ja and-
sid wallo ärrawõtiwad rohtu sisse; kõrwa pisteti ni-
suggust rohtu, mis eest ja taggant aige aewastama
paki. Kige pandi pehme põhhu peale sängi pikkali,
kus ta nattoke aega maggas, siis äbbi ja wallo pär-
rast ülles ärkas ja õigades oma ädda laebas. Naine

istus kurtse sängi ees, lapsed ulgusid nuttes sängi otsas.

Reinowadder karratses tõemast sõbradega, jõi
puddeli õllut ja puntsi, laskis ennast tiita ja allas
siis teele walmistama. Kuningas laskis suremad
issandad tedda saatma minna. Lahkudes ütles ta
rebbasele kät andes: „Minõ sõbber, tulge tuttust
jälle taggasi!“ Reinowadder tänas põlwile sure
armo eest, õnnistas kuningat ja kuningasat, lubbas
mõne päwa pärast taggasi tulla, rigiwallitsust toi-
metama.